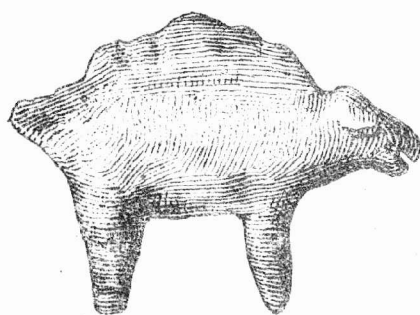

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
pobočka v Brně

přehled
výzkumů
1959

BRNO 1960

PD 1520/1959 (1960.)

23243/60

P ř e h l e d v ý z k u m ů 1959

- Vydává: Archeologický ústav ČSAV, pobočka v Brně,
Stalinovy sady 19/23.
- Odpovědný redaktor: dr. Josef Poulík.
- Výkonný redaktor: dr. Jiří Říhovský.
- Redaktor: dr. Anna Medunová.
- Překlady: prom. hist. R. Tichý a E. Tichá.
- Kresby: Jaroslav Jaša.
- Na titulní stránce: Hliněná figurka z pohanského obětiště
v Mikulčicích.
- Vydáno jako rukopis - 300 kusů - neprodejné.

Laténské sídliště v Mistříně u Kyjova.

Uvedené naleziště je známo především druhým největším žárovým laténským pohřebišťem na Moravě ¹⁾, které se rozkládalo ve stejné části vsi jako sídliště. V opuštěných pís-kovných, a to hlavně v travou zarostlých partiích, zvaných výstižně "Trávníky za kostelem", nachází se značné množství laténské keramiky. Silně písčitá, většinou netuhová keramika (mísy, vejčité hladké i šrafované situlovité tvary) má okraje tvárněny do charakteristického profilu podoby T a zdobeny často horizontální ploše okraje rytou kružnicí. Výraznost tohoto tvárnění odlišuje ji od ostatní laténské keramické produkce do té míry, že je možno ji charakterisovat jako "dílnu" s možností rozlišení i v cizím prostředí. Přihlédne-me-li vedle ryze typologické stránky i ke starším nálezům kovových předmětů, na př. spon spojené konstrukce ²⁾, růžico-vité bronzové sponě ³⁾ a j., je třeba datovat sídliště do pozdnělaténského období.

P o z n á m k y :

- 1) J. Filip, Keltové ve střední Evropě, 401; AR V 1953, 322 a d.
- 2) Materiál uložen v Moravském Museu v Brně.
- 3) J. Skutil, Nachrichtenblatt f. d. Vorzeit 16 1940, 146; J. Filip 1. c. obr. 32:1.

K. Ludikovský

Laténezeitliches Siedlung in Mistřín bei Kyjov. Der ange-fährte Fundort, der vor allem durch das zweitgrösste Brandgrä-berfeld in Mähren bekannt ist, befindet sich in derselben Flur, wie dieses Gräberfeld. Aus "Trávníky za kostelem" stammt die stark sandige, grösstenteils ungraphitierte Keramik (Schüsseln, eiförmige glatte schraffierte Situlen-Formen), deren Ränder als charakteristische T-Profile gebildet und auf der horizontalen Fläche mit einer geritzten Kreislinie verziert sind. Durch die-se ausgeprägte Randform unterscheidet sie sich von der anderen laténezeitlichen Keramik in Mähren in dem Masse, dass man sie als "Werkstätte" charakterisieren kann. Berücksichtigen wir ne-ben der rein typologischen Seite auch die älteren Funde von Me-tallgegenständen, z. b. Fibeln verbundener Konstruktionen und die rosettenartige bronzene Fibel, ist dieses Siedlung in die späte Laténezeit zu datieren.